

den efterlevende ægtefælle to personfradrag og to bundfradrag ved beregningen af mellemskatten, jf. herved § 50, stk. 1 og 2. Særreglerne gælder dog kun, hvis ægtefællerne var samlevende ved dødsfaldet, og de anvendes ikke, hvis den efterlevende ægtefælle samlever med en ny ægtefælle ved udgangen af dødsåret.

Stk. 2 svarer til de gældende regler, jf. herved personskatteovens § 10, stk. 7, 1. pkt., og § 6 a, stk. 5, jf. § 8, stk. 4, 2. pkt., der begge henviser til bestemmelsen om begravelsesudlæg i kildeskattelovens § 14, stk. 9.

Til § 80

Bestemmelsen vedrører den efterfølgende beskatning af den, der har modtaget et boudlæg, hvori der indgår et skatterelevant aktiv, idet den grundlæggende regel er, at sådanne aktiver beskattes hos udlægsmodtageren efter de almindelige regler. Stk. 1 finder anvendelse, uanset hvem udlægsmodtageren er (blot vedkommende er skattepligtig), mens stk. 2 kun finder anvendelse, hvis udlægsmodtageren er afdødes efterlevende ægtefælle.

Med det formål at præcisere anvendelsen af de almindelige regler foreslås det i *stk. 1*, at indkomstskattepligten vedrørende udleverede aktiver overgår til udlægsmodtageren med virkning fra dødsdagen.

Bestemmelsen er i overensstemmelse med, hvad der i dag antages at være gældende ret. Der findes imidlertid ikke bestemmelser i det gældende regelsæt, der er målrettet mod denne situation.

Reglerne foreslås lovfæstet, fordi der må antages at forekomme skatterelevante aktiver, såsom små aktieposter, i boudlæggene i ikke helt ringe omfang.

Det foreslås i *stk. 2*, at boudlæg til den efterlevende ægtefælle skal give den efterlevende ægtefælle mulighed for at overtage afdødes etableringskonto på de vilkår, der var gældende for afdøde. Den efterlevende ægtefælle stilles herved på samme måde ved boudlæg som ved de øvrige boafslutningsformer. Indståendet på etableringskonto medregnes ved afgørelsen af, om boudlæg kan finde sted.

Til afsnit V, kapitel 14

Afsnittet indeholder regler om beskatningen i forbindelse med, at et afsluttet bo genoptages.

Det er efter gældende praksis ikke enhver skifte retlig genoptagelse af et afsluttet bo, der betragtes som genoptagelse i skattemæssig henseende. Skattemæssig genoptagelse forudsætter således normalt, at det efter afslutningen af det oprindelige bo er konstateret, at afdøde efterlod sig yderligere aktiver eller passiver, som ikke var bekendt under skiftebehand-

lingen. Derimod er der ikke tale om genoptagelse med skattemæssig relevans for boet, hvis boet genoptages, fordi bobeholdningen er fordelt forkert.

Denne praksis foreslås opretholdt. Der foreslås ikke indsat en udtrykkelig bestemmelse derom, men det fremgår af, at genoptagelsesboets skattepligt i almindelighed ikke omfatter indtægter og udgifter vedrørende den formue, der var inddraget under den oprindelige skiftebehandling, men kun indtægter og udgifter vedrørende formue, der omfattes af genoptagelsesboet.

Det foreslås samtidig, at genoptagelsesboets skattepligt skal afhænge af, hvorvidt genoptagelsesboet og det genoptagne bo tilsammen overholder beløbsgrænserne i § 6, stk. 1, men at genoptagelsen dog ikke kan annullere den oprindelige skattefritagelse af det genoptagne bo. De beløbsgrænser efter dødsboskatteloven, der skal finde anvendelse på genoptagelsesboet, er de beløbsgrænser, der skulle have fundet anvendelse på det genoptagne bo.

Det foreslås, at genoptagelsesboets skattepligt tidsmæssigt strækker sig fra dødsfaldet og frem til skæringsdagen i boopgørelsen i genoptagelsesboet. Hvis genoptagelsesboet ikke er fritaget for beskatning, skal bobeskatningen efter § 19, stk. 2, tillige omfatte afdødes mellempåperiodeindkomst, men efter sammenhængen kun den mellempåperiodeindkomst, der vedrører de nytillkomne aktiver og passiver.

Endelig foreslås der særlige regler for de tilfælde, hvor genoptagelsen sker, fordi det er konstateret, at et afsluttet bo er insolvent. Der henvises i den forbindelse til bemærkningerne til dødsboskattelovens kapitel 29 i justitsministerens lovforslag nr. L 120 af 8. december 1995.

De foreslåede regler udgør en markant ændring i forhold til de gældende regler, jf. herved bestemmelsen i kildeskattelovens § 20 A.

Efter de gældende regler afhænger genoptagelsesboets selvstændige skattesubjektivitet af, om det oprindelige bo blev skiftet privat eller offentligt. Ved privat skifte er genoptagelsesboet ikke et selvstændigt skattesubjekt, og al beskatning sker hos udløsningsmodtagerne. Ved offentligt skifte er genoptagelsesboet et selvstændigt skattesubjekt, der er skattepligtigt, uanset om det genoptagne bo var fritaget for beskatning efter kildeskattelovens § 16, stk. 1, og uanset om det genoptagne bo ville have været skattefritaget, hvis man under skiftet havde kendt til de senere opdagede aktiver eller passiver.

Efter de gældende regler antages det videre, at der ved oprindeligt offentligt skifte ikke er hjemmel til at beskatte afkast af ukendte aktiver i perioden fra afslutningen af det oprindelige bo frem til genoptagelsen. Alt efter karakteren af de ukendte aktiver med-